

I U 391/2014-13

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

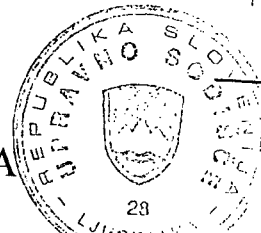
2.7

20 15

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter Liljana Polanec in Nataša Smrekar kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, ki je o zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA JAVNOPRAVNE EVIDENCE IN STORITVE, Tržaška cesta 16, Ljubljana, zoper toženo stranko: Republika Slovenija, ki jo zastopa INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-263/2013/5 z dne 27. 1. 2014,

na seji 2. julija 2015

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-263/2013/5 z dne 27. 1. 2014 se odpravi in se zadeva vrne Informacijskemu pooblaščenču v ponovni postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v višini 15,00 EUR, v roku 15 dni, po poteku tega roka dalje do plačila pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka na podlagi pritožbe [REDACTED] (prosilec) zoper sklep Agencije RS za javnopravne evidence in storitve v 1. točki izreka odločila, da se pritožbi ugodi in se sklep Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve št. 317-821/2013-6 z dne 14. 11. 2013 odpravi ter odločila, da je organ dolžan prosilcu v roku enaintrideset (31) dni od vročitve te odločbe na CD nosilcu posredovati kopijo izvoza najnovejše mesečne celotne baze Poslovnega registra Slovenije, širši nabor, v tekstovni obliki, s priloženo kopijo najnovejše različice dokumenta „Strukture podatkov iz Poslovnega registra Slovenije za posredovanje uporabnikom“, za ponovno uporabo v nepridobitne namene. V 2. točki izreka je tožena stranka odločila, da mora prosilec pri ponovni uporabi informacij iz prejšnje točke upoštevati omejitve glede obdelave osebnih podatkov, ki izhajajo iz zakona, ki ureja sodni register in zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter navesti vir podatkov „Javne informacije AJPES“. V 3. točki izreka je tožena stranka odločila, da v postopku niso nastali posebni stroški. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je prosilec dne 23. 7. 2013 na organ naslovil zahtevo za kopijo vseh podatkov, shranjenih v registru AJPES, v elektronski obliki, na njegov elektronski naslov. Organ je na zahtevo prosilca odgovoril dne 23. 7. 2013 in ga pozval, naj ga v zvezi z dodatnimi pojasnili glede obravnavane zadeve pokliče. Prosilec je 15. 10. 2013 ponovno vložil zahtevo, pri čemer je navedel, da v imenu mednarodne nevladne organizacije Access Info prosi, da mu organ posreduje poslovni register podjetij v elektronski obliki (prenosljivi na USB pomnilnik ali prenosni disk), ki ga potrebuje za nepridobitne namene informiranja javnosti skozi raziskavo s področja dostopa do informacij javnega značaja. Podatki, ki so objavljeni na spletu v tej obliki namreč niso primerni za namen, za katerega ga potrebuje. Prosilec je organ tudi pozval, naj o njegovi zahtevi odloči s pisno odločbo in mu jo posreduje na elektronski naslov. Organ je prosilca dne 17. 10. 2013 pozval k dopolnitvi zahteve, ker v zahtevi ni bilo natančno opredeljeno, kdo je naročnik podatkov, kateremu naj izda odločbo. Če je to nevladna organizacija, mora prosilec navesti njeno pravnoorganizacijsko obliko oziroma status pravne osebe v matični državi, opredeliti dejavnost in naslov. V tem primeru prosilec nastopa kot pooblaščenec prosilke in mora zato priložiti tudi pooblastilo in navesti svoj naslov. Če potrebuje nevladna organizacija podatke za nepridobitne namene (način ponovne uporabe informacij) skozi raziskavo s področja dostopa do informacij javnega značaja, mora prosilec to natančneje opredeliti. Navesti mora razloge, zaradi katerih potrebuje vse podatke Poslovnega registra Slovenije oziroma iz kakšnega izdelka naročnika bo razvidna uporaba teh podatkov ter opisati način in pogoje posredovanja teh podatkov javnosti. Prosilec se je na poziv organa odzval dne 24. 10. 2013. Navedel je, da zahtevo vlaga v lastnem imenu in da poslovni register podjetij v elektronski obliki (prenosljivi na USB pomnilnik ali prenosni disk) potrebuje za nepridobitne

namene informiranja javnosti skozi raziskavo s področja dostopa do informacij javnega značaja, v okviru katere sodeluje z mednarodno organizacijo Access Info. Organ je dne 29. 10. 2013 ponovno pozval prosilca na dopolnitev in navedel, naj prosilec do 6. 11. 2013 posreduje podatke za katere je bil zaprosen s pozivom za dopolnitev in naj sporoči vsaj naslov za vročanje. Dne 29. 10. 2013 je prosilec organu sporočil svoj stalni naslov in naslov za vročanje. Tožeča stranka je dne 14. 11. 2013 izdala sklep, s katerim je zahtevo prosilca zavrgla, ker prosilec svoje zahteve kljub večkratnemu dopolnjevanju, ni ustrezno dopolnil v skladu z določbami 17. in 18. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) ter 25.a člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uredba). V skladu s 3. alinejo četrtega odstavka 17. člena ZDIJZ, bi moral prosilec v zahtevi natančno opredeliti, za kakšen namen želi informacijo ponovno uporabiti (pridobitni oziroma nepridobitni namen) ter pri nepridobitnih razlogih podrobneje opredeliti pravnoorganizacijsko obliko oziroma status prosilca in dejavnost, ki jo opravlja v okviru fizične osebe, ter pogoje posredovanja informacij javnosti.

2. Tožena stranka je izdala izpodbijano odločbo po opravljenem ogledu *in camera* pri tožeči stranki. Pri tem pojasnjuje pojem ponovne uporabe informacij javnega značaja, ki ga določa tretji odstavek 4. člena ZDIJZ in obvezne sestavine zahteve za ponovno uporabo informacij javnega značaja po četrtem odstavku 17. člena ZDIJZ. Ključno za ponovno uporabo informacij je, da organi javnega sektorja informacije primarno zbirajo za izvrševanje svojih javnih nalog, že zbrane informacije pa lahko posredujejo prosilcem za nadaljnjo uporabo v pridobitne ali nepridobitne namene. Razlikovanje med pridobitnim in nepridobitnim namenom ne vpliva na to, ali je šteti posamezno uporabo informacije javnega značaja za ponovno uporabo. Nadalje Uredba v 25.a členu določa, da prosilec v zahtevi za ponovno uporabo informacij javnega značaja opredeli pridobitni oziroma nepridobitni namen ponovne uporabe predvsem z opisom naslednjih okoliščin: pravno-organizacijsko obliko oziroma statusom in dejavnostjo; predvidenim načinom ponovne uporabe informacij, vključno s pogoji posredovanja informacij javnosti. Predmetne določbe ob tem ni mogoče razlagati na način, da ta postavlja dodatne pogoje glede opredelitve pridobitnega/nepridobitnega namena, ki jih četrti odstavek 17. člena ZDIJZ ne vsebuje. 25.a člen Uredbe je pojasnjevalne narave. Pri vprašanju, katere podatke organ od prosilca v primeru zahteve za ponovno uporabo lahko zahteva, pa je treba izhajati iz četrtega odstavka 17. člena ZDIJZ v povezavi s 5. členom ZDIJZ. Slednji (tudi za ponovno uporabo) določa uporabo načela prostega dostopa, po katerem so informacije javnega značaja fizičnim in pravnim osebam prosto dostopne in pomeni, da se za dostop do informacij javnega značaja pravnega ali kakršnegakoli drugega interesa ne zahteva, organ pa nima podlage, da bi te okoliščine v postopku ugotavljal. Organ torej ni ravnal pravilno, ko je od prosilca v pozivu na dopolnitev zahteve terjal, naj natančneje navede

predvideni način ponovne uporabe informacij za nepridobitne namene ter razloge, zaradi katerih potrebuje vse podatke Poslovnega registra Slovenije oziroma iz kakšnega izdelka bo razvidna uporaba teh podatkov. Dopolnjena zahteva prosilca z dne 24. 10. 2013. v celoti zadosti pogojem, ki jih za zahtevo določa četrti odstavek 17. člena ZDIJZ in 25.a člen Uredbe. Iz nje je namreč jasno razvidno, katere informacije prosilec želi (poslovni register podjetij v elektronski obliki), na kakšen način želi prevzeti zahtevane informacije (prenosljivi na USB pomnilnik ali prenosni disk) in, za kakšen namen želi informacijo ponovno uporabiti (nepridobitni namen, za informiranje javnosti skozi raziskavo s področja dostopa do informacij javnega značaja, v okviru katere sodeluje z mednarodno organizacijo Access Info). Iz slednjega po mnenju pooblaščenca tudi jasno izhaja, na kakšen način bodo zahtevane informacije na voljo javnosti, zato zahteva prosilca zadosti tudi pogojem iz 25.a člena Uredbe. Mednarodna organizacija Access Info dejansko obstaja (<http://www.access-info.org/>) in je aktivna na področju dostopa do informacij javnega značaja na širšem evropskem področju. Pooblaščenec ugotavlja, da ni zakonskih zadržkov (izjem iz 6. odstavka 6. člena ZDIJZ) zaradi katerih bi bilo treba zahtevo prosilca za ponovno uporabo zavrniti. Podatki iz registra so na voljo v mesečnem izvozu, v več oblikah (XML, TXT, Access baza). Dosegljivi so na FTP strežniku, s pomočjo gesla organa. Tehničnega problema pri mesečnem izvozu ni. Na podlagi teh ugotovitev je pooblaščenec izdal izpodbijano odločbo.

3. Tožeča stranka vlaga tožbo zoper izpodbijano odločbo Informacijskega pooblaščenca iz vseh razlogov iz prvega odstavka 27. člena ZUS-1. Četrti odstavek 17. člena ZDIJZ določa obvezne sestavine zahteve za ponovno uporabo informacij javnega značaja. Prosilec mora svoj zahtevek za ponovno uporabo utemeljiti oziroma obrazložiti. Pri tem ZDIJZ ne razlikuje med situacijama, če prosilec želi podatke ponovno uporabiti v pridobitni ali nepridobitni namen. Kriteriji, na podlagi katerih so prosilci upravičeni do brezplačne pridobitve podatkov Poslovnega registra Slovenije, so podrobneje razdelani v Tarifi o nadomestilih za ponovno uporabo informacij javnega značaja Poslovnega registra Slovenije (Tarifa), ki v tretjem odstavku 3. člena določa, da so do brezplačne uporabe javnih podatkov poslovnega registra upravičeni državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in druge osebe javnega prava, v kolikor jih potrebujejo za opravljanje javnih nalog v skladu s predpisi. Glede na to, da prosilec v konkretni zadevi, tudi po pozivu na dopolnitev vloge ni izkazal ustrezne pravne podlage za brezplačno pridobitev podatkov poslovnega registra (npr. s predložitvijo pooblastila oziroma druge dokumentacije, iz katere bi bilo razvidno, da podatke potrebuje v okviru nepridobitnega sodelovanja z mednarodno organizacijo Access Info), tožena stranka pa je kljub temu odločila, da mu AJPEŠ le-te mora posredovati, je bilo kršeno materialno pravo. Možnost prosilcev, da bi pridobili celotno bazo podatkov zgolj ob navedbi, da le-te potrebujejo za

nepridobitni namen (le-tega pa jim ne bi bilo potrebno podrobneje obrazložiti oziroma utemeljiti), bi lahko povzročilo kršitev določb, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, in se nanašajo na prepoved možnosti iskanja po osebnih podatkih družbenikov, zastopnikov in članov organa nadzora družbe – 2. odstavek 50. člena Zakona o sodnem registru (ZSReg). Organ (AJPES), je dolžan, da skladno s 50. in 51. členom ZSReg in 83. členom Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) zagotovi spoštovanje zakonitega namena zbiranja podatkov sodnega registra (ki je del Poslovnega registra Slovenije) ter prepreči nezakonite načine iskanja. Pri tem tožnik poudarja, da je ugotavljanje namena v postopku odločanja o ponovni uporabi podatkov poslovnega registra za zagotovitev varstva osebnih podatkov nujno, saj se je možnost naknadnega nadzora v praksi pokazala za neučinkovito. V tej zadevi sta v koliziji dve ustavni pravici, pravica do varstva osebnih podatkov ter pravica do pridobitve informacije javnega značaja, pri čemer bi v konkretnem primeru morala imeti pravica do varstva osebnih podatkov fizičnih oseb, državljanov, večjo težo od pravice do pridobitve informacije javnega značaja, ki bi jih na podlagi posredovanja s strani prosilca in na podlagi ocene tožene stranke (da gre zgolj zaradi statusa mednarodne organizacije verjeti prosilcu, da bo zahtevano informacijo uporabil za nepridobitni namen), pridobila tuja mednarodna organizacija oziroma nepooblaščen oseba, saj prosilec kljub pozivu tožeče stranke, pooblastila te organizacije ni predložil. V pripravljanih vlogah z dne 11. 4. 2014 in dne 19. 6. 2014 dodaja, da je bilo prosilcu podrobno pojasnjeno, kako je potrebno zahtevo dopolniti. Prosilec v vlogi ni opredelil nepridobitnega namena ponovne uporabe, niti z opisom predvidenega načina ponovne uporabe informacij, z navedbami glede pogojev posredovanja informacij javnosti niti z opisom drugih okoliščin. Tožeča stranka ni imela dovolj podatkov za presojo vseh okoliščin in posledično upravičenosti zahteve, zato je njena odločba postopkovne narave. V skladu z načelom zakonitosti (prvi odstavek 6. člena ZUP) je tožeča stranka ravnala v skladu s 25.a členom Uredbe in 8. členom ZUP, ki določa, da je treba v upravnem postopku ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo, zato je prosilca pozivala, da sporoči podatke, ki jih določa Uredba. Tožeča stranka mora od primera do primera pridobiti vse potrebne informacije, da se lahko opredeli do namena (pridobitni ali nepridobitni) uporabe informacije javnega značaja. Za razjasnitev dejanskega stanja je podatek, v čigavem imenu prosilec zahteva podatke oziroma kdo je sploh stranka postopka, odločilen. Prosilec ni opredelil niti namena sodelovanja z mednarodno organizacijo, načina uporabe – vrste raziskave, iz česar bi tožeča stranka lahko sklepala, katera struktura podatkov bi zadostila potrebam prosilca glede na njegovo upravičenost (nekateri vsebujejo tudi osebne podatke), predvsem pa ni navedel način posredovanja teh podatkov javnosti, na kar je bil opozorjen s pozivom z dne 17. 10. 2013.

4. V odgovoru na tožbo in v pripravljani vlogi z dne 25. 4. 2014 tožena stranka v

celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi. Ponovno poudarja, da je v postopku izdaje izpodbijane odločbe ugotovila, da dopolnjena zahteva prosilca z dne 24. 10. 2013 v celoti zadosti pogojem, ki jih za popolno zahtevo določa četrti odstavek 17. člena ZDIJZ in 25.a člen Uredbe. Prosilec je v dopolnitvi zahteve z dne 24. 10. 2013 tudi jasno navedel, da zahtevo vlaga v lastnem imenu kot fizična oseba, jasno pa je tudi navedel kaj točno želi (podatke za nepridobitne namene informiranja javnosti skozi raziskavo s področja dostopa do informacij javnega značaja, v okviru katere sodeluje z mednarodno organizacijo Access Info), dne 29. 10. 2013 pa je sporočil tudi naslov, kamor naj mu bo vročena odločba. AJPES v pozivu k dopolnitvi zahteve z dne 29. 10. 2013 prosilca ni pozval, s čim naj zahtevo dopolni. S tem je postopal v nasprotju z 2. odstavkom 18. člena ZDIJZ, ki določa, da je uradna oseba dolžna prosilcu nuditi ustrezno pomoč pri dopolnitvi zahteve. Kot določa 3. odstavek 18. člena ZDIJZ lahko organ, šele če prosilec zahteve ne dopolni tudi po pozivu in je organ zato ne more obravnavati, ravna v skladu z 19. členom tega zakona in zahtevo zavrže. AJPES je zahtevo zavrgel, ne da bi bili za to izpolnjeni zakonski pogoji. Prosilcu druge pravne podlage za ponovno uporabo kot ZDIJZ, na podlagi katerega je vložil zahtevo, ni treba izkazati. V ZDIJZ pa so pogoji ponovne uporabe, tako za pridobitni kot nepridobitni namen, jasno določeni (6. odstavek 6. člena, 34.a, 36.a člen ZDIJZ, podredno pa tudi 25.a člen Uredbe). Ob tem 34.a člen ZDIJZ jasno določa, da lahko organ zaračuna ceno ponovne uporabe le v primeru ponovne uporabe v pridobitne namene in še to le pod pogojem, da ne gre za ponovno uporabo z namenom informiranja, zagotavljanja svobode izražanja, kulture in umetnosti in uporabe informacij s strani medijev. Povedano drugače, AJPES mora podatke iz poslovnega registra brezplačno posredovati vsakomur: - ki jih zahteva za nepridobitno ponovno uporabo (torej v nekomercialne namene, npr. za raziskavo nevladne organizacije), - ki jih zahteva za pridobitno ponovno uporabo, pa jih želi uporabiti za namene informiranja, zagotavljanja svobode izražanja, kulture in umetnosti in uporabe informacij s strani medijev (npr. novinar). Z vidika varstva osebnih podatkov pa je povsem nerelevantno, ali prosilec podatke zahteva za pridobitni ali nepridobitni namen, edina razlika je v tem, da organ za pridobitno ponovno uporabo lahko zaračuna ceno, za nepridobitno pa ne. Nevladna organizacija dejansko obstaja (<http://www.access-info.org/>) in je aktivna na področju dostopa do informacij javnega značaja na širšem evropskem področju, tožena stranka pa se je z njo v praksi že srečala. Tožeča stranka v konkretnem primeru sploh ni meritorno odločala o zahtevi prosilca. Glede na to, da je izdala sklep o zavrženju, se v vsebinsko presojo zahteve prosilca sploh ni spuščala, zato so v tem delu tožbene navedbe tudi prepozne in zato brezpredmetne.

K točki 1:

5. Tožba je utemeljena.

6. V konkretnem primeru je tožeča stranka prosilcu izdala sklep, da se njegova zahteva za posredovanje podatkov Poslovnega registra Slovenije, v elektronski obliki – na prenosljivem USB pomnilniku ali prenosnem disku, zavrže na podlagi 19. člena ZDIJZ, ker prosilčeva zahteva tudi po pozivu na dopolnitev (na podlagi določb 18. člena ZDIJZ) ni vsebovala vseh obveznih sestavin iz 17. člena ZDIJZ. Med strankama v konkretnem primeru pa je sporno ali je bila prosilčeva zahteva za posredovanje podatkov kljub dopolnjevanju res tako nepopolna, da tožeča stranka o njej ni mogla odločati ali pa je bila prosilčeva zahteva dovolj „popolna“, da bi organ o njej moral odločati po vsebini, kakor meni tožena stranka.
7. Zakonodajalec je v 17. členu ZDIJZ predpisal obvezne sestavine pisne zahteve za dostop do informacije javnega značaja. Po ZDIJZ je predpisan tudi postopek za dopolnitev zahteve, če je organ ne more obravnavati (prvi odstavek 18. člena ZDIJZ). Hkrati pa je zakonodajalec določil, da se za vprašanja postopka, ki niso urejena z ZDIJZ, uporabljajo določbe ZUP (drugi odstavek 15. člena in prvi odstavek 21. člena ZDIJZ). Glede na takšna zakonska določila je nedvoumno, da mora organ tudi pri razlagi četrtega odstavka 17. člena ZDIJZ, ki določa kaj mora prosilec opredeliti v zahtevi za ponovno uporabo informacij javnega značaja, upoštevati tudi določbe ZUP. Takšnemu stališču pritrjujejo tudi nadaljnje določbe ZDIJZ (21. in 22. člen), ki pod določenimi pogoji predvidevajo izdajo odločbe o zahtevi – tudi o zahtevi za ponovno uporabo. Tako mora zavrnilna odločba med drugim vsebovati obrazložitev razlogov, zaradi katerih je bila zavrnjena (četrti odstavek 22. člena ZDIJZ), o zahtevi za ponovno uporabo pa izda organ pisno odločbo, če za ponovno uporabo zaračuna ceno ali določi druge pogoje v skladu s tem zakonom (tretji odstavek 22. člena ZDIJZ). Do podatkov, ki jih potrebuje organ, da odloči o zahtevi (za ponovno uporabo) in o tem izda obrazloženo odločbo, pa lahko pride le na podlagi in v skladu s postopkovnimi določbami ZUP (drugi odstavek 15. člena ZDIJZ). Te pa med drugim določajo, da mora organ ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo (8. člen ZUP). To pa pomeni, da samo navedba prosilca, da želi podatke za nepridobiten namen, ker sodeluje v raziskavi mednarodne organizacije, brez da bi za to priložil ali ponudil kakršnokoli dokazilo, ne dokazuje, da je prosilec res upravičen do tega. V konkretnem primeru je prosilec v postopku najprej zatrjeval, da prosi v imenu mednarodne nevladne organizacije Access Info, v dopolnitvi pa je navedel, da prosi v svojem imenu. Ne za eno ne za drugo trditev pa ni ponudil nobenih dokazil oziroma ni na noben način izkazal, za kakšno raziskavo potrebuje podatke, oziroma da se res izvaja raziskava, del katere je prosilec. To pa je tudi po mnenju sodišča odločilna okoliščina, da je organ lahko ugotovil, da o vlogi prosilca ne more odločati po vsebini, saj kljub pozivanju prosilca na dopolnitev vloge in kljub prosilčevemu dopolnjevanju, ni imel dovolj podatkov, da bi o zadevi lahko izdal obrazloženo in utemeljeno odločbo. Samo takšna odločba, ki je v skladu z 214. členom ZUP, pa

strankam omogoča, da jo preizkusijo in proti njej uspešno uveljavljajo pravna sredstva in izkoristijo ustavno pravico do pravnega varstva. Pri tem sodišče pripominja, da gre v konkretnem primeru za postopek odločanja o ponovni uporabi informacije javnega značaja, kjer iz zakona jasno izhaja, da lahko organ pod določenimi pogoji prosilcu zaračuna določeno nadomestilo za ponovno uporabo informacij javnega značaja ali določi druge pogoje (tretji odstavek 22. člena ZDIJZ), zato je od prosilca utemeljeno pričakovati določeno aktivnost, da bi dokazal upravičenost do brezplačne pridobitve podatkov. Tega pa s strani prosilca v konkretnem primeru ni bilo kljub večkratnemu pozivanju tožeče stranke.

8. Sodišče je glede na navedeno tožbi ugodilo ter izpodbijano odločbo odpravilo na podlagi določb 2. in 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 in zadevo vrnilo toženi stranki v ponovni postopek. Tožena stranka bo morala ponovno odločiti o prosilčevi pritožbi in pri tem upoštevati v tej sodbi izraženo pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in njegova stališča, ki se tičejo postopka (četrti odstavek 64. člena ZUS-1).

K 2. točki:

9. Izrek o stroških temelji na tretjem odstavku 25. člena ZUS-1 in prvem odstavku 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov v upravnem sporu (Uradni list RS, št. 24/07, 107/13, Pravilnik). Zadeva je bila rešena na seji in tožeča stranka v postopku ni imela pooblaščenca, ki je odvetnik, zato so ji bili priznani stroški v višini 15,00 EUR. Zakonske zamudne obresti tečejo od poteka paricijskega roka do plačila.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 2. julija 2015

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe: